

«τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

ΕΤΟΣ Η'.
ΑΡΙΘ. 93.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1875. ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 10.

Τιμὴ ἔτησί, Ἀθηνῶν Δρ. 1—
" " Ἐπαρχιῶν » 1,20
" " Τουρκίας » 2—

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ.

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν.)

ΠΕΡΙ ΑΣΤΕΡΟΕΙΔΩΝ.

Εἰς τὸ τελευταῖόν μας φύλλον εἵχομεν ἐξετάσει τὴν θεὸν τοῦ πολέμου, Ἄρη, ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ ὠραίου ὁμωνύμου τοῦ πλανήτου· εἰς τὸ παρὸν παρακαλοῦμεν τοὺς μικροὺς μας ἀναγνώστας νὰ μᾶς ἀκολουθήσωσιν εἰς τὴν περαιτέρω πορείαν μας εἰς τὸ ἀχανές.

Ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τοῦ Ἑρμοῦ εἰς τὸν Δία, ἰὸν μέγιστον τῶν πλανητῶν τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος, εἶναι μέγιστον — ἴσον μὲ 300 καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμύρια μιλίων! Κατὰ τὸ μέσον δ' αὐτοῦ εἶναι διεσπαρμένοι κατὰ ἄτακτα διαστήματα πολλοὶ πλανῆται, οἵτινες ἕνεκα τῆς μικρότητός των ὀνομάζονται ἀστεροειδεῖς ἢ τηλεσκοπικοί· μέχρι σήμερον ἀνεκαλύφθησαν ὑπὲρ τοὺς 150 τοιοῦτους, σχηματίζουσι δὲ ζώνην· οἱ κυριώτεροι αὐτῶν εἶναι οἱ ἑξῆς.

Ἡ Δήμητρα, ἀπέχουσα τοῦ Ἡλίου 260 ἑκατομμυλίων καὶ περιστρεφόμενη περὶ αὐτὸν εἰς 1680 περίπου ἡμέρας· εἶναι δὲ τόσο μικρὰ, ὥστε ἀπαιτοῦνται 46 χιλιάδες σφαῖραι ἰσομεγεθεῖς μὲ αὐτὴν διὰ νὰ κάμωσι σφαῖραν ἴσην μὲ τὴν τῆς Γῆς μας.

Ἡ Παλλὰς ἀπέχουσα τοῦ Ἡλίου ὑπὲρ τὰ 260 ἑκατομμύρια μιλίων καὶ στρεφόμενη περὶ αὐτὸν εἰς 1683 περίπου ἡμέρας, εἶναι δὲ 2177 φορές μικρότερα τῆς Γῆς μας καὶ ὁ ἐπισημώτατος τῶν ἀστεροειδῶν πλανητῶν.

Ἡ Ἑστία καὶ ἡ Ἥρα εἶναι τόσο μικροί, ὥστε ὅλη ἡ ἐπιφάνειά των εἶναι ἴση μὲ τὸ θον τῆς ἐπιφανείας τῆς Εὐρώπης, ἐπομένως μίᾳ ἀτμάμαζα ἡδύνατο νὰ περιέλθῃ αὐτὴν εἰς ὀλίγας ὥρας.

Ἐὰν ὑποθεθῇ ὅτι ὑπάρχουν κάτοικοι εἰς τοὺς μι-

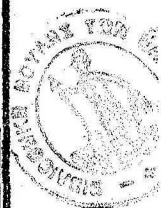
χροὺς τούτους πλανῆτας, οὗτοι δύνανται ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας νὰ μεταβαίνωσιν ἀπὸ τῶν θερμῶν κλιμάτων εἰς τὰ εὐκρατὰ καὶ ἀκρόμῃ τὰ ψυχρὰ καὶ τ' ἀνάπαλιν καὶ οὕτω νὰ ἀποφεύγωσι τὴν δριμύτητα τοῦ τε ψύχους καὶ τῆς θερμότητος κατὰ τε τὸν χειμῶνα καὶ τὸ θέρος.

Οἱ ἀστεροειδεῖς οὗτοι πλανῆται ἀπέχουσιν ἀλλήλων πολὺ ὀλιγώτερον παρ' ὅτι ἡ Σελήνη μᾶς ἀπέχει τῆς Γῆς, ὥστε ἡ θεὰ τούτων πρέπει ἕνεκα τούτου νὰ ᾔηται πολὺ ὠραία.

Φαντάσθητε ὑπὲρ τοὺς 150 τοιοῦτους γνωστὸς καὶ πολλοὺς πιθανὸν τοιοῦτους ἄλλους ἀγνώστους εἰς τὸ στερέωμα παρουσιάζοντας τὴν ὄψιν ὅλων τῶν φάσεων τῆς Σελήνης μας καὶ ἀντανακλῶντας ἐπ' ἀλλήλων τὸ φῶς, τὸ ὅποιον λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Ἡλίου καὶ θέλετε ἔχει ἀμυδρὰν ἰδέαν τοῦ λαμπροῦ φαινομένου, τὸ ὅποιον θὰ παρουσιασθῇ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ θεατοῦ ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο.

Ὅσοι τῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν μας εὐτυχήσωσι νὰ σπουδάσωσιν εἰς ἀνώτερα ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, θὰ μάθωσι τὸν λόγον, διὰ τὸν ὅποιον καθ' ὅλον τοῦτο τὸ μέγα διάστημα ἀπὸ τοῦ Ἀρεως μέχρι τοῦ Διὸς δὲν εὐρίσκεται πλανήτης μεγάλου μεγέθους, ἀλλὰ μόνον μικροί, καὶ διατὶ οἱ μικρότεροι τούτων εἶναι πλησιέστερον τοῦ Διὸς, οἱ δὲ μεγαλείτεροι πλησιέστερον τοῦ Ἑρμοῦ.

Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς, διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ τέλος τῆς ἐν τῷ στερέωματι ὁδοιπορίας μας, θέλομεν ἐκθέσει διὰ βραχείων καὶ εἰς τὰ παιδία καταληπτῶς τὸν πιθανώτερον τρόπον, καθ' ὃν ἐσχηματίσθησαν τὰ οὐράνια σώματα.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀφίναμεν τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ σκεφθῶσι ἐπὶ τοῦ νέου τούτου φαινομένου, τὸ ὅποιον ἢ μικρὰ Ἐφημερίς ἀνοίγει σήμερον ἐνώπιόν των διὰ τῆς βραχείας περιγραφῆς τῶν ἀστεροειδῶν, ἐλπίζοντες, ὅτι καὶ ἡ θεὰ αὕτη τῆς ὥραιας διατάξεως τῶν πολυπληθῶν τούτων πλανητῶν, θέλει ἀνοψώσει τὸν νοῦν των εἰς Ἐκείνον, ὅστις ἐδημιούργησε τὰ πάντα μὲ σοφίαν καὶ ἀγαθότητα, καὶ κινήσει αὐτοὺς οὐ μόνον πρὸς θαυμασμόν τῆς δυνάμεως καὶ σοφίας, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑπακοήν τοῦ ἀποκεκαλυμμένου ἁγίου αὐτοῦ θελήματος.

Διάλογος μητρὸς καὶ θυγατρὸς περὶ τοῦ θεοπιεσῆς τῆς Ἀγίας Γραφῆς.

Θυγάτ. Ὁ Θεὸς, μήτερ, ἔγραψε τὴν Ἀγίαν Γραφήν;

Μ. Ὁ Θεὸς ἐνέπνευσεν ἀγαθοὺς τινὰς ἀνθρώπους νὰ τὴν γράψουν.

Θ. Τί θὰ εἶπη ἐνέπνευσε, μήτερ;

Μ. Θὰ εἶπη ὅτι ὁ Θεὸς ἐφάνησεν εἰς τὸν νοῦν των τὰ πράγματα, τὰ ὅποια ἔμελλον νὰ γράψουν, δηλαδὴ τὸς ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τί νὰ γράψουν καὶ πῶς νὰ τὸ γράψουν.

Θ. Δὲν ἠδύναντο λοιπὸν οὗτοι νὰ σφάλουν;

Μ. Βεβαίως ὄχι. Ὁ Κύριος τοὺς ἐφύλαττεν ἀπὸ τὸ νὰ σφάλουν καὶ ἐδείκνυν εἰς αὐτοὺς πᾶν πρᾶγμα, τὸ ὅποιον ἔπρεπε νὰ εἰπωσι. Τοῦτο θὰ εἰπῇ ὅτι ἦσαν ἐμπνευσμένοι παρὰ Θεοῦ ἢ θεόπνευστοι.

Θ. Δὲν ἠδύναντο νὰ γνωρίσουν τί ἔπρεπε νὰ εἰπουν, χωρὶς νὰ τὸ διδασκῶν ἀπὸ τὸν Θεόν;

Μ. Ὑπάρχουν μερικά πράγματα εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν, τὰ ὅποια οἱ γράψαντες αὐτὴν ἄνθρωποι ἠδύναντο νὰ γνωρίζουν καὶ ἂν δὲν ἦσαν θεόπνευστοι. Ἀλλ' ὅμως καὶ τότε δὲν ἠδύναντο νὰ γνωρίζουν ἐὰν ἦτο πρέπον ἢ ὄχι νὰ τὰ γράψουν, ἐὰν δὲν τοὺς ὠδήγει ὡς πρὸς τοῦτο ὁ Θεός. Καὶ πρὸς τούτοις ὑπάρχον πολλὰ πράγματα ἄλλα, τὰ ὅποια δὲν ἠδύναντο παντελῶς νὰ γνωρίζουν ἐκτὸς ἐὰν τοὺς τὰ ἐδίδασκεν ὁ Θεός. Οὐδεὶς ἠδύναντο νὰ γνωρίζῃ τι περὶ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου, ἂν δὲν τὸ ἐμάνθανεν ἀπὸ τὸν Θεόν. Ὅταν ἐδημιουργήθη ὁ ἥλιος δὲν ὑπῆρχεν ἄνθρωπος διὰ νὰ ἴδῃ αὐτόν. Ὁ Θεὸς λοιπὸν ἐδίδασκε τὸν Μωϋσῆν τί καὶ πῶς νὰ γράψῃ περὶ τῆς δημιουργίας τοῦ ἡλίου.

Θ. Ἀφοῦ αὐτοὺς ὁ Θεὸς δὲν ἔγραψε τὴν Ἀγ. Γραφήν, διατί ὀνομάζονται τὰ ἐμπειρηχόμενα εἰς αὐτὴν λόγος τοῦ Θεοῦ;

Μ. Διότι ὁ Θεὸς ἐδίδασκε ταῦτα εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς γράψαντας τὰ διάφορα βιβλία τῆς Ἀγίας Γραφῆς.

Θ. Ἐννοεῖς μὲ τοῦτο ὅτι ἡ Ἀγ. Γραφή εἶναι ἀ-

κριβῶς διδασκαλία τοῦ Θεοῦ ὥσαντι τὴν ἔγραψεν ὁ Θεὸς μὲ κονδύλιον καὶ μελάνην;

Μ. Μάλιστα. Ὅθεν ὅταν ἀναγινώσκῃς τὴν Ἀγ. Γραφήν, πρέπει νὰ ἐνθυμῇσαι ὅτι ἀναγινώσκεις τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ.

Θ. Ποτὲ δὲν ἐσκέφθην πρότερον περὶ τούτου διότι συγχάνικς γελῶ καὶ παίζω ἀναγινώσκουσα τὸ ἐκ τῆς Ἀγ. Γραφῆς μάθημά μου.

Μ. Ἦθελες ἀραγὲ πράττει οὕτως ἐὰν ἤκουες τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ ὁμιλοῦντος εἰς σὲ ἐν τούτῳ τῷ ὁματίῳ;

Θ. Ὅχι. Ἦθελον μάλιστα φοβηθῆ πολὺ.

Μ. Ἦθελες παίξει καὶ γελᾷ ἀναγινώσκουσα ἐπιστολήν, τὴν ὅποιαν ἐγνωρίζεις ὅτι ἦλθεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν;

Θ. Ὅχι, ὄχι Μήτηρ!

Μ. Λοιπὸν δὲν πρέπει νὰ φέρεσαι οὕτως ὅταν ἀναγινώσκῃς τὴν Ἀγ. Γραφήν διότι εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἀναγινώσκεις ἐπιστολήν ἐξ οὐρανοῦ. Εἶναι τὸ ἴδιον ὡς νὰ ἤκουες τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ ὁμιλοῦντος εἰς σὲ.

Θ. Θὰ προσπαθῶ νὰ ῥμαι σοβαρότερα ὅταν ἀναγινώσκω τὸ βιβλίον τοῦ Θεοῦ.

Μ. Ἐὰν ὁ Κύριος ἤθελε σὲ εἰδοποιήσει ὅτι σκοπεύει νὰ ὁμιλήσῃ μὲ σὲ ταύτην τὴν νύκτα εἰς τὸ ὁματίόν σου, καθὼς ὁμιλήσει μὲ τὸν μικρὸν Σαμουὴλ εἰς τὸν ναὸν, δὲν ἤθελες πασχίσει νὰ γείνης σοβαρότερα;

Θ. Νομίζω ὅτι ἤθελον πασχίσει καὶ πολὺ μάλιστα.

Μ. Δὲν θὰ ἦσουν πολὺ προσεκτικὴ ν' ἀκούσῃς πᾶν ὅ,τι ἤθελεν εἰπεῖ ὁ Κύριος;

Θ. Μάλιστα ἤθελον προσπαθῆσαι τῶντι νὰ ῥμαι προσεκτικὴ.

Μ. Ἐπειτα δὲν ἤθελες προσπαθῆσαι νὰ ἐνθυμῇσαι πάντα λόγον, τὸν ὅποιον ἤκουες παρ' αὐτοῦ;

Θ. Νομίζω ὅτι ἤθελον προσπαθῆσαι. Τώρα καταλαμβάνω καθαρῶς τί θέλεις νὰ εἰπῇς. Ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ἐν τῇ Ἀγ. Γραφῇ πᾶν ὅ,τι ἐπιθυμεῖ νὰ γνωρίζωμεν, ὥστε ὅταν ἀναγινώσκω αὐτὴν πρέπει νὰ ῥμαι τόσον σοβαρὰ ὡς ἐὰν ὁ Κύριος ὁμιλῇ μετ' ἐμοῦ, ὡς ὁμιλήσει μὲ τὸν μικρὸν Σαμουὴλ. Δὲν εἶναι τοῦτο, τὸ ὅποιον ἐπιθυμεῖς νὰ μὲ διδάξῃς, μήτερ;

Μ. Μάλιστα, ἀγαπητὴ μου. Ἀλλὰ καὶ τί ἄλλο νομίζεις ὅτι ἐσκόπευον νὰ σὲ διδάξω;

Θ. Ἐσκόπευες προσέτι νὰ μὲ διδάξῃς ὅτι χρεωστῶ νὰ ῥμαι πολὺ προσεκτικὴ διὰ νὰ ἐνθυμοῦμαι καλῶς πᾶν πρᾶγμα, τὸ ὅποιον ἀναγινώσκω, ἐν τῇ Ἀγ. Γραφῇ.

Μ. Ἀκριβῶς αὐτὸ, φιλάττη μου.